

خود شما که ورود پیدا کردید به هر حال چهره جدیدی بودید؛ چقدر با ورود چهره‌های جدید فعلی همسو هستید؟ از این لحاظ که شاید خیلی از آنها کار بازی نکرده‌اند و یا مثل اتفاقی که در سریال‌های «جزیره» و «حرفه‌ای» افتاده است، یک سری خواننده هستند که دارند وارد می‌شوند و عقبه بازیگری ندارند. آیا برای شما به عنوان یک بیننده و اهل فن، این مسئله اتفاق جالب و جذابی است یا اینکه در بلند مدت ممکن است به پیکره بازیگری آسیب برساند؟

و دوست داشتنی بود. یکی از کاراکترهایی که من خیلی آن را دوست دارم، کاراکتر سامان در «پارادایس» است که خیلی هم سانسور شد. یعنی اگر کسی آن نسخه‌ای که برای فستیوال‌ها رفته را ببیند نظرش این است که کاراکتر بسیار دوست‌داشتنی است و دل خیلی‌ها برای او می‌سوزد. ما به ازایش را هم در جامعه خیلی زیاد داشته‌ایم که این بلاها سرشان آمده است.

مهم‌ترین المانی که در انتخاب نقش برای شما مهم است چیست؟

فیلمنامه اثر خیلی برای من مهم است. بعد از آن، کارگردان و اینکه با کارگردان خیلی تفاهم داشته باشیم و انرژی‌هایمان به همدیگر بخورد و در زمان کار حالمان با هم خوب باشد. این چند المان خیلی برای من مهم است.

چقدر سریال‌های شبکه نمایش خانگی را دنبال می‌کنید و نگاه شما به عنوان یک بازیگر به مدیومی مثل وی اودی و شبکه نمایش خانگی چیست؟ و آیا از نظر شما تلویزیون همچنان این قابلیت را دارد که با این عرصه رقابت کند؟

به طور کلی این تقابلی که می‌گویید تقابل درستی نیست. چون ما باید این را قبول کنیم که مخاطب تلویزیون مخاطب خیلی زیادی است و غیر قابل مقایسه است. در باره پلتفرم‌ها ما در دنیا اپل و نتفلیکس را داریم و برای مثال شبکه‌ای بی او هیچ وقت نمی‌آید خودش را با پلتفرم‌ها مقایسه کند، چون آج بی او آن قدر بیننده دارد که غیر قابل مقایسه است. این اتفاق برای تلویزیون ما هم می‌افتد چون تلویزیون میلیون‌ها مخاطب دارد و اصلاً غیر قابل مقایسه است. در باره پلتفرم‌ها چیزی که می‌خواهم بگویم این است که آخرین کاری که من دیدم و خیلی هم مجذوب آن شدم سریال «زخم کاری» بود که من چند مسأله را در آن خیلی دوست داشتم. یکی بازی جواد عزتی بود، دیگری

بازی بازیگران جوانش بود، دیگری تدوین و موسیقی کار بود. همان طور که گفتم اگر یک کاری خوب می‌شود، می‌بینیم که همه اجزا درست در کنار هم چیده شده‌اند. بعد از این سریال و کارهایی که الان می‌آید را یکی، دو قسمت دیده‌ام و ادامه‌اش را دیگر نگاه نکرده‌ام. درواقع خیلی من را جذب نکرده‌اند که آن‌ها را ببینم. توقع خیلی بیشتری داشتم، چون پلتفرم‌ها نسبت به تلویزیون به لحاظ مالی و همه چیز خیلی دستشان باز است. از لحاظ انتخاب بازیگر، پشت صحنه و... همه‌جوره و به اندازه سینما این قدرت را دارند. درواقع برای این اتفاق هم در کسب هم در عوامل و هم در امکانات دستشان باز است، بنابراین توقع داشتم یک اثری را ببینم که هر قسمتش یک کار سینمایی باشد ولی حقیقتش این است که بعد از «زخم کاری» سریالی ندیدم. از سریال «خاتون» هم خیلی تعریف می‌کنند ولی متأسفانه هنوز آن را ندیده‌ام ولی این چند کاری که شما هم به نوعی از آن‌ها صحبت کردید را تا قسمت دو و سه نگاه کردم و بعد دیگر نگاه نکردم. به طور کلی در حال حاضر و در شرایط کرونا قدرت پلتفرم‌ها و وی او دی‌ها در دنیا نسبت به سینما خیلی بیشتر شده است. هر چند که من این اتفاق را دوست ندارم. من دوست دارم که به سینما بروم و فیلم را روی پرده سینما ببینم و امیدوارم که هر چه زودتر مردم واکسینه شوند و سینما مثل تمام دنیا دوباره در ایران راه بیفتد - که الان با فیلم اصغر فرهادی دوباره این اتفاق افتاده است - و ما به سینما برویم و فیلم ببینیم. به نظر من در پلتفرم‌ها خیلی باید در فیلمنامه‌ها سخت‌گیری بیشتری شود. بالاخره مردم دارند پول می‌دهند، به همین خاطر می‌گویم که تلویزیون با پلتفرم‌ها قابل مقایسه نیست. تلویزیون را مردم مجانی نگاه می‌کنند ولی در پلتفرم دارند پول می‌دهند. به همین خاطر شما باید کاری در اختیار مردم بگذارید که هر قسمتش یک کار سینمایی باشد. حالا خدا را

فیلمنامه اثر خیلی برای من مهم است. بعد از آن، کارگردان و اینکه با کارگردان خیلی تفاهم داشته باشیم و انرژی‌هایمان به همدیگر بخورد و در زمان کار حالمان با هم خوب باشد. این چند المان خیلی برای من مهم است.

